

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum, quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1719

Quæst. 585. Quæ quantitas reddituum superfluatorum impensorum in causas profanas requiratur ad constituendum peccatum mortale.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73957](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73957)

in quart. dist. 15. q. 8. a. 2. in fine. Laym. Pirh. *ll. cit. Sc.* Quanquam autem beneficiarios habere dominium superfluum restrictum tali pacto, rectè probetur à posteriore ex eo, quòd de bonis acceptis ex beneficiis per voluntatem ultimam disponere nequeant, ne quidem ad pias causas, sed ea relinquere debeant ecclesiæ suæ, ut habetur *c. 1. h. t. & dicitur tit. seq.* ne aliàs, si haberent dominium eorum absolutum omnino, ecclesia vindicando ea sibi, aut iis de illis testandi adimendo facultatem, faceret iis injuriam; licet id inquam, inde probaretur; non tamen ex inde rectè videtur probari eorum obligationem impendendi superflua in pauperes, aut relinquendi ea ecclesiæ esse obligationem Justitiæ; cum etiam AA. hanc negantes admittere debeant obligationem ea post mortem relinquendi ecclesiæ. De cætero, quòd ecclesia seu Prelati ecclesiastici & superiores non rescindant donationes à beneficiariis ex abundantibus redditibus beneficiorum factas contangueis, aut expensas in alios profanos usus; & quòd restitutio talium bonorum ordinariè non fiat, oritur partim ex eo, quòd sæpè satis discerni non possint bona & redditus superflui ab aliis, dum beneficiati omnes redditus beneficiorum suorum promiscuè percipiunt. Partim ex eo, quòd ista obligatio restituendi per oppositionem contrariæ sententiæ negantis illam ob auctoritatem tot DD. sit probabilis, & in praxi impediatur. Unde nec ecclesia eam præcipiat. Ita Pirh. *h. t. n. 14. in fine* cum Tanner. *cit. d. 8. n. 232.*

Quest. 585. Quæ quantitas reddituum superfluum impensorum in causas profanas ad constituendum peccatum mortale requiratur.

Resp. in hoc AA. convenire. Requirit majorem, quam quæ in materia furti sufficit ad lethalem culpam, ait Molin. *l. c. d. 144. §. prior verò.* Coninck. *d. 27. de caritat. du. 11. n. 192.* censet in ordine ad hoc notabilem quantitatem esse tertiam, quartam, vel quintam partem reddituum superfluum. Quod ita indeterminatum dictum esse nimis laxum reputat de Lugo. *d. 4. n. 42.* & omnes dicturos peccare eum mortaliter, qui ex superfluis 30000 aureorum impenderet in parasitos & ludos 4000. ipse verò inhaerens suis principiis, nimirum quòd obligatio impendendi ea in causas pias sit tantum ex virtute religionis, ait majorem quantitatem requiri, quam in materia Justitiæ. Verum quidquid sit de hoc, sive obligatio sit Justitiæ, sive Religionis, sive caritatis alteriusve præcepti, attendi debet in hoc ad majorem vel minorem quantitatem residuorum, ut dicatur pars aliqua esse vel non esse sufficiens ad materiam gravem, ut fatetur ipse de Lugo cum Molin. Quem vide magis id ipsum specificantem.

Quest. 586. Quinam hic veniant nomine pauperum vel eorum, in quos superflua erogando satisfaciunt beneficiati, sive ea obligatio sit]ustitiæ, sive caritatis, sive ex speciali præcepto, & quo ordine ex iis bonis subveniendum pauperibus.

1. Resp. ad primum: nomine pauperum in hac materia veniunt personæ non tantum non habentes necessaria ad victum & vestitum; sed etiam non habentes sufficientia ad decentiam status pro

conditione & qualitate personæ. Unde etiam ex superfluis ecclesiasticis quandoque succurri potest Duci, Marchioni, si egeat pro conservatione status sui, ut de Lugo de *7. §. d. 4. n. 37.* Ita etiam possunt consanguineis & familiaribus, quantum requiritur ad decentiam status illorum, non tamen eundem extollendo ad majorem splendorem, suppeditare ex iisdem redditibus. D. Thom. *2. 2. q. 32. a. 6.* Fagn. *in c. ult. h. t. n. 18. §. 19.* Nav. *cit. q. 1. mon. 27.* Molin. *ir. 2. d. 146. n. 5.* de Lugo *l. c.* Laym. *l. c. n. 3. in fine.* Pirh. *n. 14.* Quod ipsum tamen limitant Mol. Nav. Laym. hac ratione: nisi aliæ longè majores necessitates aliorum occurrant. Item veniunt liberi, non tantum legitimi, sed & illegitimi & spurii, quos alere tenetur & potest Clericus ex bonis ecclesiasticis, si alia bona non habeat, nec ipsi habeant, ut ex communi Abb. *in c. cum conjugatus. de Cler. conjug.* Molin. *l. c. n. ult.* Nav. *in comment. de spol. Cleric. §. 14. n. 11.* Azor. *p. 3. l. 7. c. 10. q. 10.* Barbof. *jur. eccl. l. 3. c. 17. n. 35. §. 39.* Pet. Barbof. *in l. 1. ff. sol. mar. p. 4. n. 133.* Laym. *l. c. n. 5.* Pirh. *l. c.* quia illud est opus misericordiae & pietatis erga liberos. Unde & filia suæ ex iis dotem conferre potest, si aliunde non habeat; quia dos juxta Bartol. *in l. uxorem. §. pater natur. alius ff. de legat.* succedit loco alimentorum. Pirh. *l. c.* citatis iisdem Molin. Azor. Barbof. Laym. Secus est, seu pater ex bonis ecclesiasticis dotem dare nequit, si bona patrimonialia habet, ut nec liberi ex illis alii possunt, si bona sufficientia v. g. adventitia à matre habeant; quia tunc non sunt egentes. Laym. *cit. n. 5.* Quin & patrem beneficiarium habentem bona patrimonialia non posse ex bonis beneficiaribus alere filium in studiis; quia ad hoc eum alere, seu sumptus ministrare non tenetur; posse verò Clericum fratri suo vel ali consanguineo suo ad hoc ministrare sumptus, etiam id facere possit eorum pater, sed nollet; quia in ordine ad studendum tales sunt egentes, si bona propria non habent, tradit Pirh. *l. c.* citans Nav. *l. 3. ut. 1. conf. 2.* & Laym. *n. 5.* quitamen posterior de hoc nihil. Ac denique veniunt quoque in hac materia nomine pauperum causæ pia & omnia opera pia, quæ in cultum Dei tendunt, exercendamque misericordiam tam spiritualem quam corporalem. Sanch. *conf. mor. l. 2. c. 2. du. 28. n. 11.* de Lugo. *d. 4. n. 37.* Pirh. *h. t. n. 15.* cum citatis à se D. Thom. & Fagn. sicut & de contra nomine causarum piarum veniunt pauperes. Reiffenst. *h. t. n. 66.* item loca pia, ut ecclesiæ, capellæ, monasteria, hospitalia, confraternitates, quin & ut Sanch. *l. c.* collegia, in quibus rudimenta literaria docentur; cum talia docere sit opus misericordiae.

2. Resp. ad secundum: tamen si beneficiarius satisfaciat obligationi suæ dicta superflua impendendo in aliquam ex dictis causis piis, pro diversitate tamen circumstantiarum tenetur servare ordinem aliquem inter eas, succurrendo potius & prius uni quam alteri. Et primò quidem, si adsint in gravi vel extrema necessitate constituti, iis omnium primò succurrere debet, sita ut non satisfaciat obligationi suæ, si iis præteritis in loca pia aliaque causas pias impendat illa, nisi constet dictis pauperibus aliunde provideri, prout constat ex variis textibus Juris, quibus pauperes aliis causis piis ita præferuntur, ut etiam collata locis piis, exigente necessitate, jubeantur erogari pauperibus, *Can. aurum. 12. q. 2. Can. gloria Episc. ead. caus. §. q. in summar.* Inter pauperes ii præferendi, qui magis egent, juxta *c. consideranda. dist. 8.* Inter æqualiter egentes ii, qui men-